

På ferie i Frankrig og European Open

Her kan du læse om Janne, Frida og Wilma's ferieeventyr og konkurrence i Frankrig

Tekst & foto: Janne Litgov

Så er vi hjemme igen efter 4140 km i bilen. Vi kørte til Entrecasteaux i Provence, Sydfrankrig for at besøge mine forældre og derfra til European Open 2005 i Schweiz. Onsdag d. 6. juli kl. 5 om morgenen pakkede jeg hundene i bilen og kørte af sted mod Frankrig. Vi kørte så tidligt som muligt fordi politiet havde truet med at lukke motorvejene pga.

USA's præsident Bush, som var på besøg og jeg gad simpelthen ikke starte ferien med at holde i kø i Danmark. Vi nåede ca. 1200 km den første dag og overnattede på hotel på vejen og kørte så de sidste 700 km til mine forældre næste dag.

En hård rejse
Vejret i Frankrig var overmåde

varmt med op til 40 grader i skyggen flere dage, så det var varmt for hundene, så vi sørgede for at finde bademuligheder til dem og de nød bare at hoppe i vandet. Wilma har aldrig rigtig syntes om det der med badning, men nu nyder hun bare at ligge ude i vandet og er ikke til at drive ind igen. Så hundene tror nok vi har været på badeferie.

Det bjergede område var dog meget hårdt ved hundenes poter og især Wilma fik problemer. Hun kommer normalt aldrig på andet end græs, marker og skovstier, så sten og asfalt ødelagde hendes poter, men efter et par hviledage var hun klar igen.

Det var Wilma's første store biltur,

De danske deltagere var: Kirsten Nielsen m. sheltie Spike, Jørn Platz m. Quincy, Regín Reinhard m. Acer, Linda J. Philipsen m. Ripley og Hermione, Janne Litgov m. Frida (alle border collier), samt Annett Rasmussen m. groenendael Zoey.

og selv om hun er vant til at køre i bil til alt muligt, så var det en stor oplevelse for hende. De første dage hos mine forældre var hun meget stresset over hvad der skete, men så faldt hun til ro, og resten af turen har hun taget meget roligt. Men hun er jo selvfølgelig ikke en lige så garvet bilturist som Frida, der bare nyder at være med alle vegne. Wilma har været mange nye steder f.x. på markeder i Frankrig, har sovet på hotel, har sovet i telt og meget mere, så hun har virkelig prøvet noget nyt.

Et godt hundeland
Frankrig er faktisk er rigtig godt land at ha' hunde med i. De må

komme med på hotel og restauranter. På restauranter fik de fint serveret vand og hos slagteren var de nærmest fornærmede hvis ikke hundene kom med ind. Frida syntes slagteren var den flinkeste mand i verden og skruede hele charmen på, for så faldt der lige lidt godbidder af.

Videre på ferien

Efter et par hyggelige uger hos mine forældre var det tid til at pakke bilen og køre videre til Schweiz, hvor Frida og jeg skulle deltage i European Open. Det var lige en køretur på 800 km. Vi overnattede på hotel i Zürich og om morgenen havde vi så ca. en 1 times køretur til byen Dielsdorf

- stedet for årets European Open. Frida og jeg skulle deltage for 2. gang - sidste år var det i Tyskland. European Open er en årlig tilbagevendende begivenhed, som har deltagere fra stort set alle lande i Europa: Rusland, Letland, Kroatien, England, Tyskland, Spanien, Frankrig og m.m.

Vi ankom som de første danskere, men vi vidste at de øvrige var på vej. SMS er jo en dejlig ting. Jeg fandt campingområdet og fik reserveret et område der var stort nok til en lille danskerlejr og så gik jeg ellers i gang med at slå telt op. Aldrig har jeg kæmpet så hårdt og ødelagt så mange pløkke for at få mit ellers meget nemme telt op. Jorden var fuld af sten og lige meget hvor jeg prøvede slog man pløkkene i sten, men det lykkedes efter lang tids kamp at få teltet til at stå nogenlunde og få fjernet de værste sten under selve teltet, så luftmadrasen ikke blev punkteret.

Starten på stævnet

Lidt efter kom de øvrige danskere til, og de fik kæmpet deres telte op. Og derefter ville vi så ned til stævneområdet for at få sat vores stævnetelte op der. Men nej, det måtte man ikke. Vi fik at vide at det var der ikke plads til, fordi banerne var blevet flyttet til nogle andre steder end det arrangørerne var blevet lovet. Vi besluttede at afvente situationen og se om det blev muligt senere.

Så var der indskrivning og udlevering af den årlige gratis EO T-shirt, men hold da op hvor

FERIE & EO

Badedyrene Frida og Wilma...

det tog tid. De havde kun sat to mand på opgaven og der skulle altså indtjekkes næsten 700 hunde. Sidste år i Tyskland havde der været en 8-10 mennesker på opgaven, og der tjekkede de også både hunde og chip, men her var der ingen check af hunde, kun betaling og udlevering af numre. De danske deltagere var: Kirsten Nielsen m. sheltie Spike, Jørn Platz m. Quincy, Regin Reinhard m. Acer, Linda J. Philipsen m. Ripley og Hermione, Janne Litgov m. Frida (alle border collier), samt Annett Rasmussen m. groenendael Zoey.

En lille smutter

På campingpladsen opdagede vi snart at arrangørerne måske ikke lige havde tænkt over hvor meget ejerne til næsten 700 hunde skal på toilettet. Der var opsat to toiletter på pladsen. der var ingen bademuligheder, kun et stativ med et par vandhaner udenfor toiletterne. Ville man i bad måtte

man køre et par kilometer til en svømmehal.

Det var ikke den bedste start på stævnet og vi var ærlig talt lidt skuffede, men det var der jo ikke noget at gøre ved. Men næste dag, da stævnet kom i gang måtte vi anerkende at det hele bare kørte, der blev løbet på 4 baner, 2 udendørs og 2 indendørs, og stort set så holdt de tidsplanen. Der blev åbnet for lidt telte rundt banerne og vi fik sat et enkelt telt op, hvor vi kunne have alle vores hunde også de som ikke deltog i konkurrencerne. Burene måtte stables lidt, men det var bare rart at få et fredeligt sted til hunde, så de kunne hvile.

Holdkonkurrencen

Lørdag gjaldt det holdkonkurrencen Frida var på hold med Acer, Quincy og Ripley (Power Agility 8), akkurat det samme hold som til EO sidste år. Først bane var spring og det var bare en vildt svær bane, (ikke fordi det

var noget af det ind-i-mellem-pjæt, som man i Danmark desværre tror, er det eneste der gør en bane svær), men fordi det virkelig var en bane, der krævede handling og at man var på hele tiden, der var bare ikke plads til fejl. Frida blev desværre disket (selvfølgelig ikke der hvor det svært, men på at løbe forbi en mur og tage et forkert spring - underlig fejl, som jeg ikke lige forstod hvorfor hun lavede).

Næste bane var agility for hold. Frida fik 1 fejl og endte som nr. 99 ud af 330 startende. Ikke det bedste resultat. Jørn og Quincy kom ind på en flot 20. plads. Sammenlagt endte vores hold på en 21. plads ud af 91 hold. Nr. 1 blev et hold fra Østrig, nr. 2 et russisk hold og nr. 3 endnu et østrigsk hold.

Dagen sluttede vi af med badetur i svømmehallen og grillhygge på campingpladsen. Hvor kan man dog nyde at komme i bad.

Individuelle løb

Søndag var det så tid til de individuelle løb, og mit helt klare mål hjemmefra var at jeg ville med i finalen. Vi startede denne dag indendørs med spring, og det var ikke lige vores bane 15 fejl blev det til, men vi kom da igennem med hiv og sving. Trods det dårlige løb var Frida faktisk 2. bedste danske hunde og fik derfor 5 point til finalen.

På agilitybanen kom vi igennem uden banefejl, men med en lille tidsfejl på 1,35 sek. Også på denne bane blev Frida 2. bedste danske hund og fik endnu 5 point til finalen. Generelt var alle banerne utrolig spændende og svære, men samtidig virkelig udfordrende.

Selv om vi ikke havde haft de allerbedste løb så lykkedes det alligevel at komme i finalen. I alt 3 danske store hunde og vores ene lille hund blev udtaget til at løbe i finalen.

Finalen

Ud af de 341 deltagende store hunde blev 71 udtaget til finalen. I EO deltager der virkelig nogen fantastisk dygtige hunde fra de mange forskellige lande. Der var nogle vildt hurtige små border collie tæver, som når de var fejlfri bare slog alt og alle. Endda var der et par af dem der var så små, at de gik i mellemklasse. Frida er jo ved at være en ældre dame på næsten 9 år, så jeg vidste jo at hvis vi skulle placere bare nogenlunde i finalen, ja, så var det bare om at satse.

Finalen blev afholdt indendørs, og alle deltagere, som ikke var kommet i finalen sad klar på tilskuerpladserne med flag og bannere og heppede som vilde på deres landsmænd. Der var en utrolig stemning. Blev en hund disket og føreren løb færdig med sin hund blev der heppet hele banen rundt, men gik føreren bare sur ud af banen blev der buhh'et. Heldigvis løb de fleste færdig og

sørgede for at deres hunde fik en god oplevelse. Først løb små og mellemhunde på en bane og derefter blev der bygget om til de store hunde, som skulle løbe en helt anden bane. Kirsten og Spike løb at flot løb, men blev desværre disket.

En fantastisk stemning

Alle der var udtaget satsede virkelig i deres løb - der var ingen der løb »safe« igennem - her var det virkelig alt eller intet. Og mange røg ud med en disk. Stemningen steg og jeg begyndte at få godt ondt i maven. Da det blev Frida's og min tur løb vi så hurtigt som jeg aldrig tror vi har løbet, jeg var totalt på og Frida fik ikke et sekund på banen hvor hun var det mindste i tvivl om hvad vi skulle.

Det kørte bare vildt godt, men desværre fik hun fejl på bommen ned. Alligevel var det et vidunderligt løb, hvor vi var helt synkronis-

erede og ikke havde den mindste tvivl om hvad der skulle gøres. Jeg var fuldstændig udmattet da jeg kom i mål og ikke i tvivl at vi virkelig havde givet 100% begge to. I den samlede stilling endte Frida på en flot 19. plads - hvilket jeg er meget stolt af. Frida's bror Acer blev nr. 14 og Ripley blev desværre disket.

En våd afslutning

Søndagen sluttede af med indmarch og præmieoverrækkelse. Desværre begyndte det at regne

og vi besluttede os derfor for at finde et pizzasted, så vi kunne få lidt mad. Lidt i kl. 22 styrtede vi ind til byen og fandt heldigvis et sted som stadig havde åbent, og fik vores pizzaer. Dem sad vi så i et af teltene og spiste mens regnen silede ned. Trætte som vi var, blev det hurtig sengetid. Men det var ikke meget jeg fik sovet den nat for der kom også torden og lyn, og Frida er ikke glad for den slags, så hun lå nærmest oven i hovedet på mig og stønnede hele natten. Jeg synes nu heller

ikke selv det er særlig rart at ligge i telt i den slags vejr.

Kursen hjemad

Om morgenen regnede det stadig, og det var virkelig svært at tage sig sammen til at pakke, men ved 11-tiden begyndte vejret at blive bedre, og jeg havde da 2 våde telte, en masse vådt tøj og tæpper, samt 2 våde hunde i bilen og kunne begynde den lange køretur hjem. Det var en hård tur hjem - jeg var træt og det føltes bare som om vi ingen vegne kom. Lidt efter Kassel-bakkerne blev jeg enig med mig selv om at en nats søvn og et bad ville gøre underværker og vi tog derfor en overnatning. Og næste morgen var det straks meget nemmere at køre og vi nåede hjem til Helsingør omkring kl. 16 efter mere end 4000 km.

EO er nok det nærmeste man kan komme på stemningen ved et VM og det kan kun anbefales. Det er en storslået oplevelse og man får set utrolig flot og anderledes agility, får en masse nye input og ideer til hvad man skal arbejde videre med derhjemme og man får prøvet nogle vildt svære og anderledes baner.

Se baner og resultatlister m.m. mere på EO's hjemmeside: www.agility-eo2005.ch og der er masser af billeder fra vores ferie på www.litgov.dk. ■

Border collien Frida